

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 954

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 233 din 29 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004....	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
845. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și valorilor de inventar ale unor bunuri din domeniul public al statului, administrate de Autoritatea Navală Română, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzute în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării	5–8
847. — Hotărâre privind comasarea a două numere MF și modificarea adresei, caracteristicilor tehnice și a valorii de inventar ale bunului rezultat în urma comasării, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș	9–11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 311 din 22 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233 din 29 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) coroborat cu alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învațământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Robert Bondoroi ș.a., în Dosarul nr. 3.369/2/2020 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.102D/2021.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.124D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învațământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Emilia Culda ș.a. în Dosarul nr. 3.374/2/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal

4. La apelul nominal, lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.124D/2021 la Dosarul nr. 1.102D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 284 din 17 mai 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 25 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.369/2/2020, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) coroborat cu alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învațământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Robert Bondoroi ș.a., într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de anulare a

unui act administrativ cu caracter normativ (ordin emis de ministrul educației).

9. Prin Încheierea civilă din 24 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.374/2/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) coroborat cu alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învațământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Emilia Culda ș.a., într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ (ordin emis de ministrul educației).

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care organizațiile sindicale nu pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în numele membrilor de sindicat, la instanța competentă teritorial, pe a cărei rază își are sediul organizația sindicală reclamantă. În acest sens, se arată că dispozițiile art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 sunt lipsite de claritate și previzibilitate, având în vedere că în cuprinsul acestei legi există, la art. 1 alin. (3), (4), (5) și (8) și la art. 10 alin. (3), prevederi exprese privind instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze cererile, în funcție de persoana care sesizează instanța și calitatea acesteia. În raport cu prevederile exprese ale art. 1 alin. (3)-(8) și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, introducerea alin. (4) al art. 10 nu era necesară, cu atât mai mult cu cât sintagma „indiferent de calitatea acestuia din proces” este lipsită de claritate și precizie, ceea ce contravine principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Or, în condițiile în care, în baza art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 și fără să țină cont de calitatea procesuală activă conferită organizațiilor sindicale de Legea dialogului social nr. 62/2011, instanțele de contencios administrativ invocă din oficiu necompetența teritorială de soluținare a acțiunilor introduse de organizațiile sindicale în baza împuternicirii membrilor de sindicat, în raport cu domiciliul persoanei fizice — membru de sindicat, este evident că textul art. 10 alin. (4) este lipsit de claritate și precizie, contrar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Se arată că, prin Decizia nr. 175 din 15 aprilie 2004, Curtea Constituțională s-a pronunțat în privința dreptului organizațiilor sindicale de a introduce acțiuni în justiție în numele membrilor lor și de a-i reprezenta pe aceștia în cauzele al căror obiect este compatibil cu rolul sindicatelor, respectiv de a apăra drepturile sau interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor. De asemenea, în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile art. 28 alin. (3) din Legea dialogului social nr. 62/2011 (în prezent, abrogată prin art. 189 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social), care consacră expres calitatea procesuală activă a organizațiilor sindicale în acțiunile formulate de acestea în baza împuternicirii scrise din partea membrilor de sindicat, și Decizia nr. 1 din 21 ianuarie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii.

11. În raport cu cele expuse, se susține că, drept urmare a lipsei de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, se aduce atingere dreptului de

asociere sindicală, consacrat de Constituție și de acte juridice internaționale. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind exigențele de calitate a legii, spre exemplu, Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013 și Decizia nr. 62 din 13 februarie 2018.

12. În ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale și se arată că textul art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 conduce la un tratament inegal aplicat membrilor de sindicat, pe criteriul domiciliului, fără a exista o justificare obiectivă a acestui tratament diferențiat. În raport cu modul de redactare a art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, nicio organizație sindicală (sindicat sau structură asociativă) nu poate să promoveze o acțiune în contencios administrativ pentru apărarea drepturilor tuturor membrilor de sindicat pe care îi apără, drepturi vătămăte printr-un act administrativ emis de o autoritate publică, atât timp cât instanța de la sediul organizației va invoca necompetența teritorială în raport cu domiciliul membrilor de sindicat. În acest fel, dreptul de asociere sindicală, consacrat de art. 9 și 40 din Constituție și de convențiile și tratatele internaționale ratificate de România, este golit de conținut, în condițiile în care organizațiile nu pot să valorifice eficient drepturile tuturor membrilor de sindicat, ci vor trebui să promoveze mai multe acțiuni, împotriva aceluiași emitent al unui act administrativ, introduse la diferite instanțe de contencios administrativ, în funcție de domiciliul membrilor de sindicat, acțiuni care pot să se finalizeze cu soluții diferite, cu consecințe directe asupra drepturilor membrilor de sindicat reprezentați. Se susține că domiciliul persoanei fizice, membru de sindicat, nu reprezintă un criteriu obiectiv și rațional care să justifice tratamentul diferențiat aplicabil organizațiilor sindicale și membrilor de sindicat în litigiile de contencios administrativ, cu atât mai mult cu cât Legea nr. 62/2011, legea specială care reglementează constituirea, organizarea și funcționarea organizațiilor sindicale, statuează că organizațiile sindicale au calitatea procesuală activă în acțiunile în justiție formulate în numele membrilor de sindicat. Mai mult, domiciliul salariatului nu este un element esențial avut în vedere la constituirea unei organizații sindicale, relevantă fiind calitatea de salariat. Dreptul sindicatelor de a apăra drepturile și de a promova interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor este consfințit de art. 9 din Constituție și se exercită potrivit legii. Or, a recunoaște legitimarea procesuală activă a organizațiilor sindicale exclusiv în litigiile de muncă și cele specifice funcționarilor publici și, implicit, competența teritorială a instanței de la sediul organizației sindicale doar în aceste litigii ar conduce la restrângerea exercițiului drepturilor organizațiilor sindicale, fără a fi îndeplinite condițiile art. 53 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, potrivit definiției organizației sindicale, inserată în art. 1 lit. u) din Legea nr. 62/2011, aceasta apără drepturile membrilor săi prevăzute în legislația națională, deci inclusiv drepturile vătămăte prin acte administrative emise de autoritățile publice.

13. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că stabilirea competenței instanțelor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului, iar soluția cuprinsă în art. 10 alin. (4) coroborat cu alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este clară și precisă, astfel încât poate fi înțeleasă de destinatarii săi. Reglementarea se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice de drept privat, fiind respectat principiul egalității în fața legii. De asemenea, instanța apreciază că textul analizat nu încalcă dreptul de asociere și nici nu împiedică activitatea organizațiilor sindicale, acestea având posibilitatea de a acționa pentru susținerea drepturilor membrilor lor, instituirea unor norme de competență nefiind de natură de a îngreui aceste drepturi.

14. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(3) *Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.*

(4) *Competența teritorială de soluționare a cauzei se va respecta și atunci când acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat, indiferent de calitatea acestuia din proces.*”

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind trăsăturile statului român, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității, art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 40 privind dreptul de asociere și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 11 privind libertatea de întrunire și de asociere din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 22 privind dreptul de asociere din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 23 alin. (4) privind dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 5 privind dreptul sindical din Carta socială europeană revizuită, ratificată prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999.

20. Examinate excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 284 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 24 august 2022).

21. Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate stabilesc reguli privind competența teritorială pentru soluționarea acțiunilor în contencios administrativ. Astfel, în cazul în care reclamantul este o persoană fizică sau juridică de drept privat, competența teritorială revine exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. În același timp, art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 dispune menținerea regulilor de competență teritorială și în cazul în care acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat.

22. Potrivit prevederilor art. 52 alin. (2) din Constituție, condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămăte de o autoritate publică se stabilesc prin lege organică, iar art. 73 alin. (3) lit. k) din

Constituție prevede ca lege organică Legea contenciosului administrativ. În același timp, dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, soluția stabilită prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului în stabilirea competenței instanțelor judecătorești în materia contenciosului administrativ, fiind o expresie a dispozițiilor constituționale evocate.

23. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, fiind aplicabile în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice. Astfel, stabilirea regulii de competență teritorială în raport cu domiciliul reclamantului persoană fizică și menținerea acestei reguli în situația în care acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat nu au semnificația instituirii unui tratament juridic inegal aplicat membrilor de sindicat, deoarece accesul acestora la justiție nu este îngrădit, ci este supus unor reguli de competență ce asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, fiind astfel compatibile cu dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi.

24. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a dreptului de asociere, Curtea a constatat că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 nu interferează sub niciun aspect cu conținutul dreptului fundamental invocat. De asemenea, prevederile de lege supuse controlului nu neagă sub niciun aspect dreptul organizațiilor sindicale de a introduce acțiuni în justiție în numele membrilor lor și de a-i reprezenta pe aceștia în cauzele al căror obiect este compatibil cu rolul sindicatelor, respectiv de a apăra drepturile sau interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor, în condițiile pe care legea le stabilește. În consecință, dispozițiile art. 9 și 40 din Constituție, ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și

politice, ale art. 23 alin. (4) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 5 din Carta socială europeană revizuită, invocate prin prisma art. 20 din Constituție, nu sunt încălcate.

25. Totodată, Curtea a reținut că nu poate fi primită nici critica întemeiată pe dispozițiile art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece nu se poate vorbi despre dreptul de a fi judecat de o anumită instanță judecătorească, ci despre dreptul de a fi judecat de instanța competentă potrivit legii, respectiv Legea nr. 554/2004. Or, întrucât în cauză nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

26. Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a constatat că prevederile criticate sunt redactate cu suficientă precizie pentru a permite destinatarilor să își adapteze conduita, nefiind identificate deficiențe care să afecteze cerințele clarității, preciziei, previzibilității și accesibilității normei juridice.

27. În ceea ce privește invocarea, în motivarea criticii de neconstituționalitate, a comparației dintre soluțiile legislative consacrate de textele de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate și de art. 269 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 1 din 21 ianuarie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii, Curtea Constituțională a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional anterioară își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Robert Bondoroi ș.a., în Dosarul nr. 3.369/2020 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, cu sediul în municipiul București, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat Emilia Culda ș.a., în Dosarul nr. 3.374/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare și valorilor de inventar ale unor bunuri din domeniul public al statului, administrate de Autoritatea Navală Română, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzute în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar pentru bunurile din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării efectuate conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare ale anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din domeniul public al statului, administrate de Autoritatea Navală Română, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,
pentru care se actualizează datele de identificare și valorile de inventar ca urmare a reevaluării

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țară, județ, localitate, arteră, număr, sector, denumire perimetru concesionat, alte date de localizare, după caz)	Vechități	Anul dobândirii/ Anul dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat în evidența financiar-contabilă	Titlul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire/cod fiscal)	Situație juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	150241	8.18.01	Teren	Teren portuar Cernavodă S = 250 mp CF 100807	Țara: România; județul: Constanța; —; —; nr. —; portul Cernavodă	N — Dobroport — S.A. V — mal drept Dunăre km 299	2005	31.000,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrare
2	150247	8.18.01	Teren	Teren portuar Moldova Nouă S = 1.000 mp CF 31024	Țara: România; județul: Caraș-Severin; Moldova Veche	N — C.N. APDF — S.A. S — cheiul Dunării E — teren C.N. APDF — S.A. V — drum acces C.N. APDF — S.A.	2005	109.500,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrare
3	150249	8.18.01	Teren	Teren portuar Giuția S = 250 mp CF 50008	Țara: România; județul: Mehedinți; P.L. Giuția	N — Petrom — S.A. S — teren C.N. APDF — S.A. E — fluviul Dunărea V — drum acces cheu	2005	5.400,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrare
4	150251	8.18.01	Teren	Teren portuar Calafat S = 250 mp CF 32030 CF 34192	Țara: România; județul: Dolj; municipiul Calafat; portul Calafat	N — pistă autovehicule S — teren C.N. APDF — S.A. E — teren C.N. APDF — S.A. V — clădire SCAEP	2005	39.300,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrare
5	150253	8.18.01	Teren	Teren portuar Bechet S = 250 mp CF 35836	Țara: România; județul: Dolj; orașul Bechet; portul Bechet	N — teren APDF — S.A. S — teren APDF — S.A. E — teren APDF — S.A. V — Primăria Bechet	2005	14.300,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrare

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6	150255	8.18.01	Teren	Teren portuar Drobeta-Turnu Severin S = 1.850 mp CF 64373	Țara: România; județul: Mehedinți, portul Drobeta-Turnu Severin	N — clădire C.N. APDF — S.A. S — Dunărea km 930, 850 E — magazie Navrom V — gara fluvială C.N. APDF — S.A.	2005	615.200,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare
7	150257	8.18.01	Teren	Teren portuar Corabia S = 406 mp CF 52316	Țara: România; județul: Olt; orașul Corabia; portul Corabia	N - E — drum acces; S - E, S - V, N - V — C.N. APDF Olt;	2005	23.100,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare
8	150259	8.18.01	Teren	Teren portuar Hârșova S = 850 mp CF 100377	Țara: România; județul: Constanța; orașul Hârșova; portul Hârșova	N — str. Prospectul Dunării S — domeniu privat oraș E — ale de acces V — domeniu privat orașul Hârșova	2005	47.300,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare
9	150261	8.18.01	Teren	Teren portuar Tulcea S = 50 mp CF 34359	Țara: România; județul: Tulcea; orașul Tulcea; portul Tulcea	N — gara fluvială S — teren primărie E — autogara V — oficiu poștal de tranzit	2005	35.200,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare
10	150263	8.18.01	Teren	Teren portuar Isaccea S = 50 mp CF 30692	Țara: România; județul: Tulcea; orașul Isaccea; nr.: —; portul Isaccea	N — Dunărea V — clădire C.N. APDM — S.A. Tulcea	2005	7.900,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare
11	150265	8.18.01	Teren	Teren portuar Măcin S = 720 mp CF 30752	Țara: România; județul: Tulcea; orașul Măcin; —; nr.: —; portul Măcin	N — drum pavat S — S.C. CODAROM — S.R.L. Brăila E — sediu S.C. HERCULES — S.A. Brăila V — braț Măcin zona km 14	2005	34.800,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administare

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
12	150267	8.18.01	Teren	Teren portuar Constanța S = 4.540 mp CF 230032	Țara: România; județul: Constanța, portul Constanța	N — cale de acces parc S — calea ferată poarta nr. 1 V — calea ferată magazii ROMNED	2005	8.607.300,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 285/2005	Administrazione
13	153154	8.18.01	Teren	Teren portuar Constanța S = 1.051 mp CF 227651	Țara: România; județul: Constanța portul Constanța Sud	N-S-E-V: C.N.A.P.M.C. Constanța	2006	200.800,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 1.119/2006	Administrazione
14	153155	8.18.01	Teren	Teren portuar Midia S = 409 mp CF 109690	Țara: România; județul: Constanța; —; —; nr. —; portul Midia	C.N.APM — S.A. Constanța	2006	67.000,00	31.12.2024	Autoritatea Navală Română — 11055818 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — 13633330	Hotărârea Guvernului nr. 1.119/2006	Administrazione
TOTAL:								9.838.100,00				

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind comasarea a două numere MF și modificarea adresei, caracteristicilor tehnice și a valorii de inventar ale bunului rezultat în urma comasării, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă comasarea numerelor MF 101751 și MF 101752 la poziția cu nr. MF 101751, bunul rezultat în urma comasării, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș, având datele de identificare cuprinse în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă modificarea adresei, caracteristicilor tehnice și a valorii de inventar ale bunului rezultat în urma comasării, conform art. 1, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș, având datele de identificare cuprinse în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera actualizarea corespunzătoare a anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul muncii, familiei,
tineretului și solidarității sociale,

Petre-Florin Manole

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului rezultat în urma comasării numerelor MF 101751 și MF 101752 la poziția cu nr. MF 101751

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țară, județ, localitate, artă, număr, sector, denumire perimetru concesionat, alte date de localizare, după caz)	Valoarea de inventar — lei —	Data la care este înregistrat cu valoarea de inventar din col. 6 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorului principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situația juridică	
									Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	101751	8.29.08	Ciădire + teren	Suprafață desfășurată = 1.228,5 mp Regimul de înălțime: S + P + 2E Suprafață teren: 2.484 mp CF 10642	Țara: România; județul: Argeș; MRJ. Pitești; bd. Ion C. Brătianu nr. 32	3.806.622	31.12.2015	Agentia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș CUI 24707476 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale CUI 42666669	Decizia C.E. al C.P.J. Argeș nr. 123/24.03.1982; Hotărârea Guvernului nr. 1.285/2008; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015	Administrare
2	101752	8.29.08	Ciădire	Suprafață construită = mp Suprafață desfășurată = mp Regimul de înălțime = mp Suprafață teren = mp CF = 10642	Țara: România; județul: Argeș; MRJ. Pitești; bd. Ion C. Brătianu nr. 32	9.435	31.12.2015	Agentia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș CUI 24707476 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale CUI 42666669	Decizia C.E. al C.P.J. Argeș nr. 123/24.03.1982; Hotărârea Guvernului nr. 1.285/2008; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015	Administrare
3 Bunul rezultat ca urmare a comasării	101751	8.29.08	Ciădire + teren	Suprafață desfășurată = 1.228,5 mp Regimul de înălțime: S + P + 2E Suprafață teren: 2.484 mp CF 10642	Țara: România; județul: Argeș; MRJ. Pitești; bd. Ion C. Brătianu nr. 32	3.816.057	31.12.2015	Agentia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș CUI 24707476 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale CUI 42666669	Decizia C.E. al C.P.J. Argeș nr. 123/24.03.1982; Hotărârea Guvernului nr. 1.285/2008; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015	Administrare

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului rezultat în urma comasării, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș, pentru care se modifică adresa, caracteristicile tehnice și valoarea de inventar

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țară, județ, localitate, arteră, număr, sector, denumire perimetru concesionat, alte date de localizare, după caz)	Valoarea de inventar — lei —	Data la care este înregistrat cu valoarea de inventar din col. 6 în evidența financiar contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situația juridică	
									Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	101751	8.29.08	Ciădire + teren	C1 — sediu — S construită la sol: 620,1 mp; — S construită desfășurată: 1.785,1 mp; — regim de înălțime: S + P + 2E C2 — anexă — garaj — S construită la sol: 28,5 mp; — S construită desfășurată: 28,5 mp; — nr. niveluri: 1 = P C3 — anexă — S construită la sol: 52,5 mp; — S construită desfășurată: 52,5 mp; — nr. niveluri: 1 = P; C4 — Anexă — garaj — S construită la sol: 48,5 mp; — S construită desfășurată: 48,5 mp; — nr. niveluri: 1 = P Suprafață teren: din acte: 1.974 mp, măsurată: 1.963 mp CF 92511 Pitești	Țara: România; Județul: Argeș; MRJ. Pitești; bd. Ion C. Brătianu nr. 38	9.859.517	8.07.2025	Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Argeș CUI 24707476 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale CUI 4266669	Decizia C.E. al C.P.J. Argeș nr. 123/24.03.1982; Hotărârea Guvernului nr. 1.285/2008; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015	Administrare

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 311

din 22 septembrie 2025

Dosar nr. 205/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
George Bogdan Florescu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Alina-Irina Prisecaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian-Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 205/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.524/118/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, acestea din urmă neformulând un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 9 decembrie 2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Prevederile art. 9 alin. (1) lit. j) prin raportare la art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, astfel cum erau în vigoare până la modificarea survenită prin Hotărârea Guvernului nr. 538/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022, se interpretează în sensul că dreptul la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare se acordă și în ipoteza în care persoana beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională (Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022)

„Art. 9. — (1) Personalul are dreptul la utilizarea gratuită a mijloacelor de transport din înzestrarea instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, cu încadrarea în drepturile de rulaj sau, după caz, de combustibil stabilite prin normative proprii, la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea

contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, în următoarele situații: (...)

j) la deplasarea bilunară de la domiciliu sau reședință la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu sau reședință, pe o distanță mai mare de 301 km, pentru personalul mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință. (...)

(3) De drepturile prevăzute la alin. (1) lit. h)-j) beneficiază, în aceleași condiții, și personalul numit în prima funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință.”

9. Este de menționat că, începând cu 12 iulie 2024, a intrat în vigoare Hotărârea Guvernului nr. 538/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională (Hotărârea Guvernului nr. 538/2024), iar art. 9 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 are în prezent următorul conținut:

„Art. 9. — (1) Personalul are dreptul la utilizarea gratuită a mijloacelor de transport din înzestrarea instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, cu încadrarea în drepturile de rulaș sau, după caz, de combustibil stabilite prin normative proprii, la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, în următoarele situații: (...)

j) la deplasarea bilunară de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, pe o distanță mai mare de 301 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu și care locuiesc împreună cu membrii de familie în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la 8 august 2023 pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 5.524/118/2023, reclamantul F.G.C., în contradictoriu cu pârâta Gruparea de Jandarmi Mobilă „TOMIS” Constanța — Unitatea Militară XXX Constanța, a solicitat instanței anularea actului administrativ cu caracter unilateral, constând în hotărârea comandantului Unității Militare XXX Constanța, și a actului administrativ subsecvent, constând în Procesul-verbal nr. zzz din 4.05.2023 pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a contravalorii transportului sub forma sumei forfetare bilunare căpitanului F.G.C. din cadrul Grupării de Jandarmi Mobile Constanța de către Gruparea de Jandarmi Mobilă „TOMIS” Constanța — Unitatea Militară XXX Constanța, cu consecința acordării contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare bilunare, începând cu data de 16.03.2023.

11. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat, în esență, că, drept urmare a intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022, a solicitat, în temeiul art. 9 alin. (1) lit. j) din actul normativ, să îi fie decontate cheltuielile de transport sub forma unei sume forfetare, având în vedere că adresa de domiciliu se află la o distanță de 398 km de locul de muncă și că deplasarea se realizează bilunar cu autoturismul deținut în temeiul contractului de comodat YYY, cerere ce a fost avizată pozitiv, primind beneficiul începând cu luna ianuarie a anului 2023. A mai arătat că, în data de 8.03.2023, a dobândit, prin cumpărare, un imobil situat în Constanța, prin credit ipotecar, iar potrivit dispozițiilor art. 20¹ alin. 1 și alin. 2¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, a formulat cerere ce a îndeplinit condițiile de acordare a compensației lunare în vederea achitării ratei/a unei fracții din rata creditului ipotecar. Cu aceeași ocazie, pârâta a reanalizat situația reclamantului și a considerat că nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare a contravalorii transportului sub forma sumei forfetare pentru deplasarea bilunară la adresa de domiciliu.

12. Prin *Sentința civilă* nr. 936 din 12 iunie 2024, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția civilă și de contencios administrativ și fiscal în Dosarul civil nr. 5.524/118/2023, s-a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul F.G.C. în contradictoriu cu pârâta Gruparea de Jandarmi Mobilă „TOMIS” Constanța — Unitatea Militară XXX Constanța, ca neîntemeiată.

13. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

14. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Prin punctele de vedere exprimate, părțile au apreciat oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Instanța de trimitere a notat că reclamantul avea reședința stabilită în localitatea Constanța înainte de data mutării la Gruparea Mobilă de Jandarmi Constanța, iar dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022, anterior datei de 12.07.2024, prevedeau acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare pentru deplasarea bilunară doar pentru personalul mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință.

17. Așa fiind, câtă vreme la data mutării reclamantul avea deja stabilită reședința în Constanța, localitate unde își exercită activitatea, iar pe parcurs, începând cu data de 8.03.2023, acesta a achiziționat o locuință proprietate personală în localitatea Constanța, beneficiind de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, față de solicitarea privind acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare pentru deplasare bilunară conform art. 9 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, instanța de trimitere a considerat că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a cauzei, respectiv dacă prevederile art. 9 alin. (1) lit. j) prin raportare la art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, astfel cum erau în vigoare până la modificarea survenită prin Hotărârea Guvernului nr. 538 din 16 mai 2024, se interpretează în sensul că dreptul la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare se acordă și în ipoteza în care persoana beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

18. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat faptul că nu au identificat practică judiciară în care să fi fost invocată și dezbătută problema de drept supusă discuției. Cu toate acestea, câteva instanțe naționale au comunicat puncte de vedere teoretice.

19. Astfel, într-o primă opinie, majoritară, s-a apreciat că prevederile art. 9 alin. (1) lit. j) prin raportare la art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, astfel cum erau în vigoare anterior modificării survenite prin Hotărârea Guvernului nr. 538/2024, se interpretează în sensul că dreptul la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare se acordă și în ipoteza în care persoana beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului. S-a argumentat că, având în vedere

principiile neretroactivității și aplicării imediate a legii noi statuate de art. 6 din Codul civil, rezultă că, doar începând cu data de 12.07.2024, personalul care beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate nu mai poate beneficia de decontarea cheltuielilor de transport sau de acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, cu modificările și completările ulterioare (tribunalele Teleorman, București, Vaslui).

20. Într-o a doua opinie, minoritară, s-a notat că dreptul reglementat de dispozițiile legale anterior menționate nu poate fi acordat militarului care are domiciliul în aceeași localitate unde are și locul de muncă, plata dreptului fiind condiționată de situarea celor două locuri în localități diferite (Tribunalul Ilfov). S-a argumentat că din probatoriul de la dosar rezultă că reclamantul locuiește efectiv la imobilul din Constanța și doar ocazional, de două ori pe lună, merge la imobilul din Slatina pentru a-și vizita părinții. În aceste condiții, s-a apreciat incidența prevederilor art. 89 alin. (3) din Codul civil, care arată că dovada intenției privind stabilirea sau schimbarea domiciliului rezultă din declarațiile persoanei făcute la organele administrative să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului. Însă, cum în cauză nu există astfel de declarații, incidentă este teza a II-a din prevederile legale arătate, când, prin raportare la proba administrată în cauză de această instanță, locuința principală a reclamantului este la adresa imobilului din Constanța.

21. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

22. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

23. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată următoarea decizie care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizării: Decizia nr. 12 din 19 iunie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 13 iulie 2023.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

24. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență menționate la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

26. În lumina acestor prevederi legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, de natura celor menționate limitativ în cuprinsul art. 1 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să fi fost legal investit cu soluționarea cauzei, în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

27. Evaluarea elementelor sesizării relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

28. Referitor la prima condiție legală se reține că aceasta este îndeplinită, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, care judecă în ultimă instanță, iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, curtea fiind investită cu judecarea cererii prin care reclamantul a solicitat instanței anularea actului administrativ cu caracter unilateral, constând în hotărârea comandantului Unității Militare XXX Constanța, și a actului administrativ subsecvent, constând în Procesul-verbal nr. zzz din 4.05.2023 pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a contravalorii transportului sub forma sumei forfetare bilunare căpitanului F.G.C. din cadrul Grupării de Jandarmi Mobile Constanța de către Gruparea de Jandarmi Mobilă „TOMIS” Constanța — Unitatea Militară XXX Constanța, cu consecința acordării contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare bilunare, începând cu data de 16.03.2023.

29. Chestiunea sesizată, conform conținutului întrebării adresate de instanța de trimitere, este chiar cea dedusă judecății, verificându-se astfel și condiția de admisibilitate a legăturii de determinare, respectiv aceea conform căreia de chestiunea sesizată să depindă soluționarea cauzei pe fond.

30. Este îndeplinită și ultima condiție legală enunțată, întrucât, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, rezultă că problema de drept pusă de dezlegării nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

31. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate în rândul celor anterior enunțate, ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

32. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun ca o condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei „chestiuni de drept” apte să declanșeze acest mecanism de unificare a practicii judiciare, iar noțiunea de „chestiune de drept” are înțelesul dat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

33. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință, s-a statuat că, în sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie „să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (spre exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 90 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 1 martie 2018,

și nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, etc.).

34. Când însă chestiunea de drept nu este una veritabilă, ci reprezintă doar o întrebare formală, ce nu ridică nicio dificultate și al cărei răspuns se impune cu evidență și fără cel mai mic dubiu, mecanismul hotărârii prealabile, inclusiv cel reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nu mai trebuie declanșat, pentru că nu există o reală problemă de drept care să necesite a fi rezolvată de principiu; nu orice element de aplicare a dreptului devine o chestiune de drept care să atragă automat necesitatea unei confirmări din partea instanței supreme pe calea acestei proceduri.

35. Rațiunea instituirii condițiilor formale anterior arătate constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea lui să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

36. În consecință, contrar celor reținute prin încheierea de sesizare, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din aceasta obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție le-a subliniat în mod constant în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

37. În absența definirii în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ori al art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept dificilă”, această cerință este supusă unei evaluări în concret din partea instanței supreme, raportat la elementele care legitimează, în aprecierea instanței de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile, ținând seama și de scopul edictării actului normativ pe care se întemeiază sesizarea, precum și de necesitatea asigurării unei practici unitare, coerente și previzibile.

38. Rămân astfel valabile cazurile conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în care s-a statuat că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribuit ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene (C.J.U.E.), a Curții Europene a Drepturilor Omului (C.E.D.O.), a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție; f) când există dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de chestiunea de drept enunțată de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de

interpretare, utile în soluționarea cauzelor, prin aplicarea în fiecare caz particular, în funcție de specificul speței.

39. Considerentele expuse de instanța de trimitere au avut în vedere exclusiv împrejurarea că este obligatorie sesizarea, în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată și incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fără a analiza condițiile anterior enumerate, însă simpla intrare în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, în lipsa unei probleme de drept reale, nu justifică admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât și acest act normativ se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, sesizarea instanței fiind obligatorie numai cu îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute de actul normativ.

40. Astfel, admisibilitatea investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiția existenței unei chestiuni reale de drept care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile.

41. Prin raportare la aceste exigențe, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, apte să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

42. În cauză, instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească modul de interpretare a art. 9 alin. (1) lit. j) prin raportare la art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, în sensul dacă dreptul la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare se acordă și în ipoteza în care persoana beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului.

43. Problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, în condițiile în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete sau neclare, aspect ce reiese inclusiv din încheierea de sesizare, în care instanța de trimitere însăși nu a analizat care sunt interpretările de care sunt susceptibile prevederile legale.

44. Înalta Curte de Casație și Justiție notează faptul că art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care, astfel, este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practică.

45. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 80 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2025, și Decizia nr. 84 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 13 ianuarie 2025).

46. Din această perspectivă, se constată că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea normelor legale și nici nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor

interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

47. Așadar, se constată că întrebarea din cuprinsul sesizării nu vizează o problemă de interpretare a legii, ci de aplicare a acesteia prin raportare la elementele particulare ale cauzei deduse judecătii. Întrebarea formulată nu vizează o incertitudine cu privire la sensul sau întinderea normei juridice, ci mai degrabă o calificare juridică a unei situații de fapt. Este vorba despre a stabili dacă, în contextul în care reclamantul a achiziționat o proprietate și primește compensație pentru rată în localitatea de serviciu (Constanța), acesta mai îndeplinește condiția de a fi „mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință” și, implicit, dacă mai are nevoie de decontarea transportului pentru naveta bilunară la o altă adresă considerată domiciliu. Această analiză ține de aplicarea normei la circumstanțele concrete ale speței, evaluarea probatoriului administrat (locuința principală, intenția de stabilire a domiciliului conform Codului civil), interpretarea noțiunilor de „domiciliu” și „reședință” în lumina situației particulare a reclamantului, aplicarea legii în timp. Instanțele

investite cu soluționarea cauzei sunt pe deplin competente să efectueze o astfel de analiză, fără a fi necesară o dezlegare de principiu din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție; or, aplicarea legii, care, de altfel, nu este nici neclară și nici lacunară, nelăsând dubii de interpretare, la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, această competență neputând fi delegată instanței supreme.

48. În aceste condiții, sesizarea instanței supreme pentru a da o dezlegare unei probleme de drept punctuale, circumscrise situației factuale specifice reclamantului, nu întrunește condițiile necesare pentru a se constitui într-o chestiune de drept care, dacă ar fi dezlegată, ar oferi o soluție de principiu specifică mecanismului de unificare a jurisprudenței prin hotărâri prealabile, urmărindu-se mai degrabă, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi adoptată de instanța de trimitere, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

49. Reținând, în condițiile expuse, neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii preliminare este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

50. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.524/118/2023, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Prevederile art. 9 alin. (1) lit. j) prin raportare la art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, astfel cum erau în vigoare până la modificarea survenită prin Hotărârea Guvernului nr. 538/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022, se interpretează în sensul că dreptul la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare se acordă și în ipoteza în care persoana beneficiază de compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

